

UJEDINJENE
NACIJE

Međunarodni sud za krivično gonjenje
lica odgovornih za teška kršenja
međunarodnog humanitarnog prava
počinjena na teritoriji bivše
Jugoslavije od 1991. godine

Predmet br. IT-04-81-PT

Datum: 1. septembar 2008.

Original: engleski

PRED PRETRESNIM VEĆEM I

U sastavu:
sudija Alphons Orie, predsedavajući
sudija Christine Van Den Wyngaert
sudija Bakone Justice Moloto

Sekretar: g. Hans Holthuis

Odluka od: 1. septembra 2008.

TUŽILAC

protiv

MOMČILA PERIŠIĆA

JAVNO

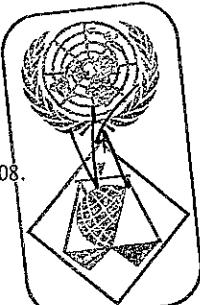
**ODLUKA PO ZAHTEVU TUŽILAŠTVA ZA FORMALNO PRIMANJE NA
ZNANJE PRESRETNUTIH RAZGOVORA U VEZI SA SREBRENICOM S
POVERLJIVIM DODACIMA**

Tužilaštvo:

g. Mark Harmon

Obrana:

g. Novak Lukić
g. Gregor Guy-Smith
g. James Castle

Prevod

1. Pretresno veće I (dalje u tekstu: Pretresno veće) Međunarodnog suda za krivično gonjenje lica odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Međunarodni sud) rešava po "Zahtevu za formalno primanje na znanje presretnutih razgovora u vezi sa Srebrenicom s poverljivim dodacima"¹ (dalje u tekstu: Zahtev), koji je tužilaštvo podnело 17. jula 2008. i kojim traži da Pretresno veće formalno primi na znanje 57 dokumenata, to jest transkriptata i beležaka koji se odnose na 27² presretnutih razgovora i svi su prihvaćeni u ranijim postupcima pred Međunarodnim sudom. Odbrana je navela da se ne protivi Zahtevu.³

I. ARGUMENTACIJA

2. Tužilaštvo tvrdi da se pomenuti dokumenti odnose na period relevantan za bazu zločina u vezi sa Srebrenicom koja se navodi u Optužnici.⁴ Ono dalje tvrdi da su u vezi s tim dokumentima ispunjeni svi uslovi za prihvatanje na osnovu pravila 94(B) Pravilnika o postupku i dokazima (dalje u tekstu: Pravilnik), odnosno da su oni prihvaćeni u ranijim postupcima i relevantni za tekući postupak.⁵ Tužilaštvo uz to tvrdi da uvrštavanje tih dokumenata u spis u ovoj fazi neće ugroziti pravo optuženog Momčila Perišića (dalje u tekstu: optuženi) na pravično suđenje,⁶ nego će ubrzati postupak jer će otkloniti potrebu za pozivanjem 11 svedoka tužilaštva.⁷

II. MERODAVNO PRAVO

3. Pravilo 94(B) Pravilnika predviđa sledeće:

¹ Zahtev za formalno primanje na znanje presretnutih razgovora u vezi sa Srebrenicom s poverljivim dodacima, 17. jul 2008. (delimično poverljivo). Poverljivi Dodatak A sadrži spisak 57 dokumenata, u kojem je za svaki dokument naveden broj na osnovu pravila 65ter, kratki opis i ERN broj, kao i broj dokaznog predmeta koji je dotičnom dokumentu dodeljen u drugim predmetima u kojima je prihvaćen i referenca na poverljivi Dodatak B, koji sadrži podrobniji opis dokumenata. Veće napominje da je tužilaštvo u poruci koju je 23. jula 2008. elektronskom poštom poslalo pravnom osoblju Veća navelo ispravke u vezi sa Dodatkom A Zahteva. Ono je u toj poruci pojasnilo da je u predmetu *Tužilac protiv Vujadina Popovića i drugih*, predmet br. IT-05-88, presretnuti razgovor br. 2 prihvaćen kao dokazni predmet br. P1147, presretnuti razgovor br. 4 je prihvaćen kao dokazni predmet br. P1387, presretnuti razgovor br. 39 je prihvaćen kao dokazni predmet br. P1234 i presretnuti razgovor br. 41 je prihvaćen kao dokazni predmet br. P1164.

² Tužilaštvo u Zahtevu помиње 26 presretnutih razgovora. U *Corrigendumu* od 11. avgusta 2008. ono traži da Zahtevu doda još jedan presretnuti razgovor. Prema tome, dokumenti navedeni u Zahtevu se odnose na ukupno 27 presretnutih razgovora.

³ Poruke poslate elektronskom poštom 22. jula, 28. jula i 14. avgusta 2008.

⁴ Zahtev, par. 3.

⁵ Zahtev, par. 11. Pravilo 94(B) Pravilnika predviđa da "[n]a zahtev jedne od strana ili *proprio motu* pretresno veće može, nakon što sasluša strane, odlučiti da formalno primi na znanje činjenice o kojima je presuđeno ili dokumentarne dokaze iz drugih postupaka pred Međunarodnim sudom koji se odnose na pitanja koja su spoma u tekućem suđenju".

⁶ Zahtev, par. 16.

⁷ Zahtev, par. 20.

Prevod

Na zahtev jedne od strana ili *proprio motu* pretresno veće može, nakon što sasluša strane, odlučiti da formalno primi na znanje činjenice o kojima je presuđeno ili dokumentarne dokaze iz drugih postupaka pred Međunarodnim sudom koji se odnose na pitanja koja su sporna u tekućem suđenju.

4. Svrha pravila 94(B) u vezi s dokumentarnim dokazima jeste postizanje ekonomičnosti sudskog postupka time što se zaključci u vezi s pouzdanošću nekog dokumenta koje je već donelo prethodno veće ne moraju ponavljati.⁸ Pravilo 94(B) ima za cilj "unapređenje ekonomičnosti sudskog postupka i usklađivanje presuda Međunarodnog suda dajući Pretresnom vijeću diskreciono ovlaštenje da formalno primi na znanje činjenice ili dokumente iz drugih postupaka i da ovo ovlašćenje mora biti vršeno na osnovu pažljivog uzimanja u obzir prava optuženog na pravično i ekspeditivno suđenje, odnosno u skladu s načelom pravičnog suđenja koje je ugrađeno u članove 20 i 21 Statuta".⁹

5. Pravni efekt formalnog primanja na znanje dokumentarnih dokaza jeste da se "dokumenti prihvate kao dokazi i da se iskoriste upravo zbog svog sadržaja, a ne samo zbog svog postojanja i autentičnosti".¹⁰ Formalnim primanjem na znanje nekog dokumenta strana koja podnosi zahtev se oslobođa dužnosti da traži uvrštavanje tog dokumenta u spis na osnovu njegove relevantnosti i dokazne vrednosti. Uz to, njime se utvrđuje postojanje dobro zasnovane pretpostavke autentičnosti, koja se može osporavati na suđenju. Iako činjenica da je neki dokument prihvaćen u drugom suđenju može pretresnom veću pomoći pri ocenjivanju njegove dokazne vrednosti u vezi s njegovim sadržajem, posebno ako se prethodno veće na taj dokument pozvalo radi utvrđivanja relevantnih činjenica, Pretresno veće naglašava da konačne zaključke o tome donosi veće u tekućem postupku, u svetlu svih predočenih dokaza.

6. Strana koja traži formalno primanje na znanje mora pokazati da je dokument (i) uvršten u spis u nekom ranijem suđenju i da se (ii) odnosi na pitanja koja su sporna u tekućem suđenju.¹¹ Što se tiče drugog pomenutog uslova, činjenica da je neki dokument smatrani relevantnim u nekom drugom suđenju ne znači da je on automatski relevantan u tekućem suđenju i Pretresno veće bez obzira na to mora za svaki dokument utvrditi da li je

⁸ *Tužilac protiv Milana Milutinovića i drugih*, predmet br. IT-05-87-T, Odluka po zahtevu tužilaštva za prihvatanje dokumentarnih dokaza (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Milutinović i drugi*), 10. oktobar 2006, par. 30.

⁹ *Tužilac protiv Rasima Delića*, predmet br. IT-04-83-PT, Odluka po zahtjevu tužilaštva za prihvatanje dokumentarnih dokaza na osnovu pravila 94(B) (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Delić*), 9. jul 2007, str. 3. Vidi i *Tužilac protiv Karemere i drugih*, predmet br. ICTR-98-44-AR73(C), Decision on Prosecutor's Interlocutory Appeal of Decision on Judicial Notice /Odluku po interlokutornoj žalbi tužioca na odluku o formalnom primanju na znanje/, 16. jun 2006, par. 41.

¹⁰ Odluka u predmetu *Milutinović i drugi*, par. 31.

¹¹ Odluka u predmetu *Delić*, str. 4; Odluka u predmetu *Milutinović i drugi*, par. 16. Vidi i Odluku po žalbi u predmetu *Nikolić*, par. 11.

Prevod

relevantan za pitanja koja su sporna u tekućem postupku.¹² Shodno tome, strana koja podnosi zahtev mora ispuniti svoju obavezu dokazivanja relevantnosti kao da dotični dokaz nudi na uobičajeni način u skladu s pravilom 89(C).¹³ Tačnije, ona mora obezbediti da je veza tih dokumenata s tekućim postupkom veća od usputne, pri čemu je ključni faktor jasno i precizno navođenje konkretnih delova dokumenata čije formalno primanje na znanje ta strana u postupku traži, kao i dokazivanje njihove posebne relevantnosti za tekuće suđenje.¹⁴

7. Konačna odluka o formalnom primanju na znanje dokumentarnih dokaza se donosi na osnovu diskrecionog ovlašćenja pretresnog veća. Čak i ako je formalno primanje na znanje u interesu ekonomičnosti sudskog postupka, njime ne sme biti ugroženo temeljno pravo optuženog na pravičan postupak.¹⁵

III. DISKUSIJA

8. Neki dokumenti navedeni u Zahtevu nisu predočeni Pretresnom veću.¹⁶ Neki drugi dokumenti, koji su mu predočeni, ne odgovaraju opisu koji je navelo tužilaštvo.¹⁷ Pretresno veće te dokumente neće formalno primiti na znanje.

9. Pretresno veće smatra da su svi drugi dokumenti dovoljno relevantni za pitanja u tekućem postupku jer se čini da se odnose na zločine koji su navodno počinjeni u Srebrenici, kao i na navodno učešće lica podređenih optuženom u činjenju tih zločina. Pretresno veće dalje zaključuje da su ti dokumenti dovoljno konkretno navedeni¹⁸ i da su svi ranije prihvaćeni u predmetu *Tužilac protiv Popovića i drugih*.¹⁹

¹² Odluka u predmetu *Delić*, str. 4; Odluka u predmetu *Milutinović i drugi*, par. 30, 32.

¹³ Odluka u predmetu *Delić*, str. 4, gde se citira Odluka u predmetu *Milutinović i drugi*, par. 30.

¹⁴ Odluka u predmetu *Delić*, str. 4; Odluka u predmetu *Milutinović i drugi*, par. 16. Vidi i *Tužilac protiv Bizimungua i drugih*, predmet br. ICTR-99-50-T, Decision on the Prosecutor's Motion and Notice of Adjudicated Facts Rule 94(B) of Procedure and Evidence /Odluku po zahtevu tužioca i obaveštenju na osnovu pravila 94(B) Pravilnika o postupku i dokazima o činjenicama o kojima je već presuđeno/, 10. decembar 2004, par. 11. Žalbeno veće u predmetu *Nikolić* je konstatovalo da "[...]uko navođenje čitavih dijelova ili paragrafa 'pismenih dokaznih materijala' iz ranije presude nije dovoljno da aktivira diskreciono pravo Vijeća u skladu sa pravilom 94(B) Pravilnika", Odluka po žalbi u predmetu *Nikolić*, par. 47.

¹⁵ Vidi Odluku u predmetu *Delić*, str. 4.

¹⁶ Zahtev, Dodatak A, dokumenti br. 48 i 51.

¹⁷ Zahtev, Dodatak A, dokument br. 8.

¹⁸ Veće konstatiše da u slučaju dokumenata br. 17 i 29 postoji manja razlika između vremena presretnutih razgovora navedenog u Dodatku A i onog navedenog u samim dokumentima. Budući da je ta razlika u oba slučaja neznatna i da se opis pomenutih dokumenata u Dodatku B podudara sa transkriptima, Veće zaključuje da je tužilaštvo u Dodatku A slučajno napravilo grešku i formalno prima na znanje transkripte iz dokumenata br. 17 i 29.

¹⁹ *Tužilac protiv Vučadina Popovića i drugih*, predmet br. IT-05-88-T, Decision on Admissibility of Intercepted Communications /Odluka o prihvativosti presretnutih razgovora/, 7. decembar 2007, par. 79 i Dopuna I.

Prevod

10. Međutim, Pretresno veće konstatiše da je određeni broj tih dokumenata identičan. Ako postoji više identičnih dokumenata, Pretresno veće će formalno primiti na znanje samo jedan dokument.²⁰

11. Uz to, Pretresno veće smatra da, s obzirom na sadržaj, količinu i specifičnost dokumenata, njihovo formalno primanje na znanje ne ugrožava pravo optuženog na pravično suđenje i da ubrzava postupak u ovom predmetu jer otklanja potrebu za pozivanjem više svedoka tužilaštva.

IV. DISPOZITIV

Iz gore navedenih razloga i na osnovu pravila 54 i 94 Pravilnika, Pretresno veće **DELIMIČNO** odobrava Zahtev i odlučuje kako sledi:

- (1) Pretresno veće formalno prima na znanje sledeće dokumente: 1, 2, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 12, 13, 14, 17, 19, 20, 21, 23, 24, 28, 29, 30, 31, 32, 34, 36, 37, 40, 43, 49, 50. i 56;
- (2) Pretresno veće neće formalno primiti na znanje preostale dokumente čije je formalno primanje na znanje predloženo Zahtevom.

Sastavljen na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu se merodavnim smatra tekst na engleskom.

/potpis na originalu/
sudija Alphons Orie,
predsedavajući

Dana 1. septembra 2008,
U Hagu,
Holandija

[pečat Međunarodnog suda]

²⁰ Dokument br. 3 je identičan dokumentu br. 2; dokument br. 11 je identičan dokumentu br. 10; dokumenti br. 15, 46, 53 i 54 su identični dokumentu br. 13; dokumenti br. 16, 41 i 45 su identični dokumentu br. 14; dokumenti br. 19 i 27 su identični dokumentu br. 18; dokument br. 22 je identičan dokumentu br. 21; dokumenti br. 25 i 55 su identični dokumentu br. 24; dokumenti br. 26 i 57 su identični dokumentu br. 20; dokument br. 33 je identičan dokumentu br. 32; dokument br. 35 je identičan dokumentu br. 34; dokument br. 39 je identičan dokumentu br. 36; dokument br. 38 je identičan dokumentu br. 37; dokumenti br. 43 i 44 su identični dokumentu br. 42; dokument br. 47 je identičan dokumentu br. 31; i dokument br. 52 je identičan dokumentu br. 9.

